

**R. P. Georgii de Rhodes Avenionensis S. J. disputationum
theologiae scholasticae tomus ...**

Rhodes, Georges de

Lugduni, 1661

Sectio II. Hæreseos definitio conditiones, malitia.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-81987](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-81987)

species essentialiter diuersæ inter se, neque ab apostasia differunt nisi accidentaliter.

Ratio est, quia quilibet infidelis vel absolute totam negat Fidem vtriusque testamenti veteris & noui, & est paganus: vel admittit testamentum vetus, nouum autem negat, & est Iudæus: vel vtrumque admittit testamentum, sed aliquem noui articulum negat, & est hæreticus. Improbant rationem hanc De Lugo & Hurtadus, sed nihil sanè opponunt probabile, inueniant enim aliquid medium inter negationem horum testamentorum, nam Mahometani ad paganos pertinent qui vtrumque negant testamentum: cum autem species illæ non differant nisi obiecto materiali; & eodem modo diuinæ opponantur authoritati, differunt solum accidentaliter.

Apostasia.

Porro Apostasia à Fide ab illis speciebus non differt nisi accidentaliter ex circumstantia personæ quæ postquam amplexa est Fidem veram, deficit postea in vnam ex speciebus infidelitatis, præsertim in paganismum, vel iudaismum; differt verò de Apostasia huiusmodi S. Thomas *quæst.* 12. ostenditque quale illa peccatum sit, quàm graue, quâ pœna dignum.

SECTIO II.

Hæreseos definitio, conditiones, malitia.

DE Paganismo & Iudaismo nihil restat dicendum præter remedia eos extirpandi & pœnas debitas, vtrum liceat cum illis communicare, ad Fidem compellere, tolerare illorum ritus, terras eorum occupare, baptizare illis inuitis eorum liberos: quæ omnia sunt alterius instituti, vnde de sola hæresi restat inquirendum, quid illa sit, quas exigit conditiones, quantum sit peccatum.

Definitio.

Certum est primò, hæresim rectè definiri, est error voluntarius eorum qui Christi Fidem susceperunt, & tamen circa eius aliqua dogmata errant pertinaciter. Dicitur *error*, quia est iudicium intellectus erroneum: *voluntarius* quia certos quosdam ex tota Fide articulos eligit quos non credit: *eorum qui Fidem Christi susceperunt*, alioqui pagani essent aut Iudæi; denique requiritur ad hæresim *pernitencia* vt dicetur, hæreticus cognitam impugnat veritatem, & cognoscit se errare.

Tres conditiones hæreseos.

Certum est secundò, tres conditiones ad hæresim veram exigi, primò enim ex parte personæ debet esse error hominis baptizati, si enim ille non est nisi saltem inualidè baptizatus non est subditus Ecclesiæ neque ab ea puniri potest, sufficit autem vt ille communiter habeatur pro baptizato quantumvis foras se inualidus fuerit baptismus, ex defectu intentionis vel ministri, vel suscipientis. Secundò ex parte modi requiritur vt sit error cum pertinacia, id est vt scias te repugnare Ecclesiæ Catholicæ vel veritati reuelatæ. Quia sicut ille verè Catholicus est, qui omnia credit quæ proponit Ecclesiæ, sic hæreticus esse nequit nisi qui pertinaciter repugnat Ecclesiæ, sciens se illi repugnare. Tertiò ex parte obiecti necesse est vt sit error circa veritatem aliquam sufficienter propositam quacumque illa sit. Neque dubium est, quin ille in foro interno esset hæreticus cui sufficienter proponeretur reuelatio aliqua priuata, quia repugnet etiam Ecclesiæ quæ docet vera esse quacumque à Deo sunt reuelata: in foro autem externo hæreticus non esset, quia non posset conuinci quod resisteret Ecclesiæ, quia vt aliquis sit hæreticus manifestus, debet palam Ecclesiæ repugnare.

Aliæ propositiones veritati cōtrariæ varia inter Doctores habent nomina, alia enim est erronea errori &

hæresi proxima, suspecta & sapiens hæresim, male sonans, & piarum aurium offensiuæ, temeraria, scādaloſa, seditiosa de quibus latissime differunt Suarez *disp.* 19. *sect.* 2. De Lugo *disp.* 10. *sect.* 3. & alij communiter qui fusiùs disputant de medijs quibus Ecclesiæ licitè vritur ad tollendas hæreses, & de pœnis hæreticorum cum spiritualibus tum corporalibus.

Certum est tertiò, hæresim esse peccatum ex genere suo ita graue vt in eo nulla detur materia leuis, quia omnis hæresis Deum dicit mendacem esse, ac proinde semper peccatum est graue, sicut periurium.

Addit S. Thomas *q.* 13. blasphemiam esse peccatum confessioni Fidei oppositum, est enim peccatum quo vel detrahitur Deo aliquid, quod ei conuenit, vel aliquid tribuitur quod non conuenit, maximum inter peccata mortalia, & omnibus qui damnati sunt in inferis commune. Denique *quæstione* 15. duo exponit peccata opposita dono intellectus, & dono scientiæ annexis Fidei, alterum est cæcitas mentis, alterum sensus hebetudo, quæ oriuntur ex neglecta rerum diuinarum & spiritualium noticia, differuntque inter se quod cæcitas mentis rerum spiritualium notitiam funditus tollat: hebetudo verò sensus languidiorem eam reddat, ista oritur ex intemperantia cibi & potus, illa nasci solet ex intemperantia libidinum.

DISPUTATIO III.

De virtute Spei Theologicæ.

Sanctus Thomas à quæst. 17. ad 23.

IDEM Theologicam hæcenus traditam, statim sequitur Spei diuinæ consideratio quam habemus (inquit Apostolus hebræorum 6.) *velut anchoram animæ tutam ac firmam, & incedentem vsque ad interiora velaminis.* Quam proinde meritò appellat Philo lib. de Abraham; *Principium parandorum bonorum omnium: antisitam, edituam, & Iantricem Palatii quod inhabitant virtutes:* Et l. quod deterius, &c. *alimenium animarum, virtutem animantium, propter quam semouemus pigritiam quotquot properamus ad honesta.* De hac vt distinctè differam, triplex mihi quæstio instituitur prima de quidditate generica Spei; Secunda de propria quidditate Spei Theologicæ; Tertia de peccatis Spei Theologicæ contrariis.

Tripartita disputatio.

QVÆSTIO I.

De quidditate, Spei genericè sumpta.

TRia significat Spei nomen inter sacros omnes, & prophanos Doctores, primò expectationem euentus cuiuslibet futuri siue bonus fuerit siue malus: *Hunc ego si potui tantum sperare laborem,* vbi spes timorem significat teste Augustino cap. 8. Ench. Secundò significat expectationem futuri boni, id est motum appetitus in bonum absens, arduum, possibile, futurum. *Gloriemur in Spe gloria filiorum Dei.* Tertiò significat bonum etiam illud quod speratur, *expectantes beatam Spem,* imò & personam à qua speratur, *Spes mea ab uberibus matris meæ.* Spes non hoc loco sumitur in prima & tertia significatione sed in secunda, non prout est passio appetitus vt ostendunt morales Philosophi, sed prout virtus est voluntaris tendens in bonum quoddam absens, arduum, possibile, futurum.

Nomen Spei.